ఓం శ్రీ పరమాత్మనే నమః

సాయి శివహరి ఓం

శ్రీసాయి సుదర్శనగీత

లయ పటలం

సప్తదశ అధ్యాయము - శ్రద్ధాత్రయ విభాగ యోగము

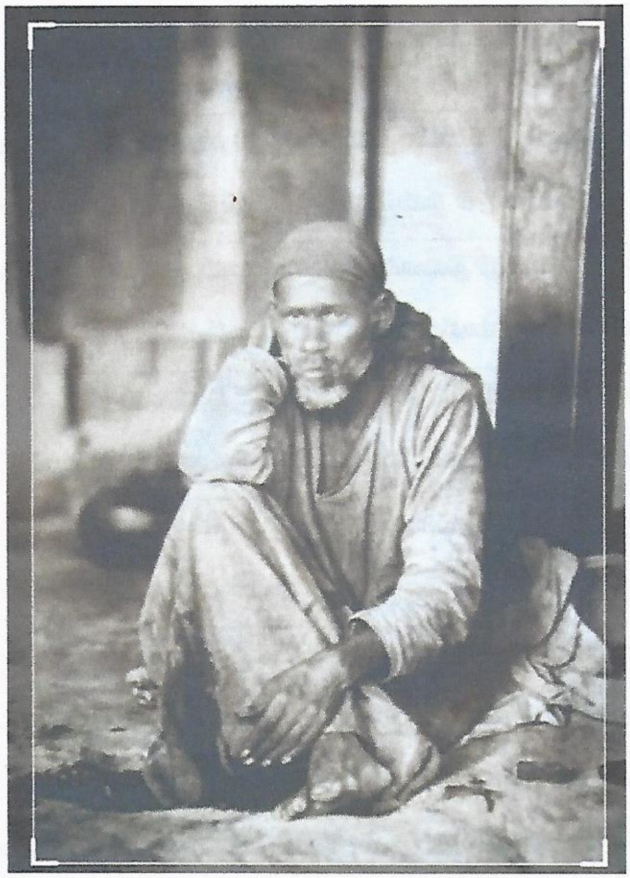

(1) (04-12; తొంబైఏడవ రోజు)

1.	గనసుమి ఓం - గణఓం గణగణ ఓం -గగన ఓం గణశ్రీ ఓం - జగన ఓం కను కను గణ ఓం — గగన ఓం ఖగన ఓం - క్షమశ్రీ ఓం ఘనశ్రీ ఓం - నమశ్రీ ఓం.....!
2.	ఓం నమ ఓం - గణ ఓం వినుమా మనసా సకలం ఓం ఓంకారము కను ఓం కన ఓం కనుసన్నలలో కనలేవా ఓం.!

(2) (05-12; తొంబైఎనిమిదవ రోజు)

3.	తండ్రి హృదయముచే తల్లడిల్లితిగాని శాసించ నాకు చేతగాదే! పంచభూతములను సృష్టించి నాడను సర్వ జగతులను సృజించినాడను సృష్టిన్ శాసించ స్రష్ట నయ్యాను....!
4.	మంచి మాటలచే నిను మది మార్చగల ననుచు మన్నించి చెప్పితి నింత వరకు శ్రద్ధ జూపగ లేవు — సబూరి నీకు లేదు శుద్ధదండగ కద నా ఆనతి నీ విక వినవేని....!
5.	ప్రేమను పెంచుము నీలో ప్రేమించుము జగతి ప్రేమించు జగతిలోని ప్రతి జీవులను ప్రేమను పంచుము — ప్రేమ నర్థించుము ప్రేమన్ సర్వ జీవులన్ కనుము....!
6.	ప్రేమన్ కనుగొన లేని ప్రియ శిష్యా! కాదె హీనము కంటె నీ జీవితము దోమగా తోచున్....!
7.	ప్రేమలో పుట్టుము — ప్రేమలో పెరుగుము ప్రేమించు ప్రియ సఖుల — ప్రేమించు బాంధవుల ప్రేమించు పెద్దల — ప్రేమించు జీవుల ప్రేమకై పుట్టు — ప్రేమకై చచ్చు ప్రేమకై నీ పంచ ప్రాణములన్....!
8.	నిను నీవు ప్రేమించు — నను నీవు ప్రేమించు ప్రేమకై అర్థించు — ప్రేమకై ప్రార్థించు ప్రేమైక రూపుడై సాయి తోచు ప్రేమావతారుడై సాయి నిలుచు....!
9.	ఎవ్వనిచే ఈ జగంబుల సృజించు ఎవ్వనియందు సర్వసృష్టియుండు ఎవ్వడు పరమేశ్వరుడు — ఎవరు బ్రహ్మ విష్ణు స్వరూపుండు ఎవరా సర్వ దేవతలు సర్వము ప్రేమైక మూర్తి సాయి నింపెన్....!
10.	దండించు వారల నర్థింతు ప్రేమన్ ప్రేమించు వారను ప్రేమించు ప్రేమన్ పాపములు చేసిన క్షమించ నేర్తునే ప్రేమైక మూర్తిని సాయి నేను....!
11.	ప్రేమలోనే పుట్టు, ప్రేమలో జీవించు నీ జీవితమే ప్రేమమయం చేయి ప్రతి మనిషిలో ప్రేమైక సాయినే కనవోయి ప్రతి కంటిలో సాయి దీపమై వెలుగోయి....!
12.	ప్రతి మాటలో సాయి ప్రేమైక స్వామి స్వామినే తలుతువో — సాయని పిలుతువో ప్రేమైక ముఖ్యుండు — ప్రేమావతారుండు ప్రేమలో నిను పెంచె — నా సాయి నీ అన్న నా ప్రేమలో నీకు పనిలేక పోయినా పరితపించె మనసు, నీ పైన ప్రేమతో....!
13.	ప్రేమ సూక్తులు చెప్పి — ప్రేమించమని నొక్కి ప్రేమకై అర్థించి నీ ప్రేమకై నీ ముందు నిల్చిన నీ ప్రేమ సాయి
14.	విశ్వమంతా ప్రేమ — వినుతించు ప్రేమ విశ్వేశ్వరుడి ప్రేమ — నీవు గాంచలేవేమో విశ్వ ప్రేమైక జ్యోతిలో — వెలుగు నొక కిరణమే నీ ప్రేమ పంచు — పది మందికి జ్వలింతు....!
15.	లోకాల ప్రేమ — శాంతిని పెంచు విశ్వశాంతికి నేను వినుతించు చుంటి పాప కర్మల మిము ప్రార్థించుచుంటిని నిన్నీ ప్రేమల నేను ఏకైక మూర్తినై వెలుగొందుచుండిన విశ్వరూపుండ ఆ చిరునవ్వు సిరులలో — ప్రేమ వెన్నెలై విరిజల్ల....!
16.	కమనీయ శాంతిలో ప్రేమైక మూర్తులై అమర స్వరూపులై అఖండ ప్రేమైక అమృత జల్లులై వెల్లి విరియాలని తండ్రి మనసున నే తపించుచుంటి పెద్దలకు పెద్దనై — ప్రేమైక మూర్తినై

	ప్రేమ పదమునకు నీకు ప్రేరణిస్తు పిలుపు నిస్తున్న ఎంత కాదనుకున్నా నీ అన్న సాయి....!
17.	వదలబోకండన్న ఈ సాయి సన్నిధి ఒకసారి వచ్చిన వదలలేని పెన్నిధి ప్రేమాలయంబు జగతి జ్వలించు ప్రేమమయ జ్యోతులై వర్ధిల్లు ప్రేమతో....!
18.	జీవించు ప్రేమల్లో — అర్ధించు ప్రేమతో ఆర్తితో అనిచూడు ప్రేమన్న ఈ సాయన్న పల్కిన ప్రేమకై తపియించు — నీ తరుణోపాయం బివ్వ తలపు తలపున నేను తలుపులే తట్టితి....!
19.	చిరకాల, సమకాల, పదనిసల, పద భంగిమల కనుసైగల, కలల, నలల, ప్రేమలో పిల్ల తెమ్మెరలై నీకు పిలిపిచ్చి, ఆ ప్రేమలో కరిగించు....!
20.	నీ ప్రేమకై తండ్రి హృదయమందు తపియించు సాయి ప్రేమగా తండ్రినై — ప్రేమకు తల్లినై ప్రేమించు చెలికాడ — ప్రేమించు బాంధవుడనై ప్రేమతో అర్ధించితిని భగవత్ స్వరూపుండనై రండయ్య! రండహో! శాంతి ప్రేమల నిత్తు సుశ్రీల సౌభాగ్యమిత్తు తరియించు రమ్మని తలిచెడివాడినే గాని శుద్ధావతారమా? నీది బుద్ధావతారామా....!
21.	చెవిటి మనుషులు కారోకో చెప్పిన విన కారణం బేది? నిలదీసి నిన్నడగ మీ రెవ్వరని అడగ చెప్పించుకొన గాక — చెప్పి పోదునని వస్తి....!
22.	ప్రేమ బంధము తోడ — ప్రేగు బంధము తోడ పిలిచి మరి చెప్తున్న — మీలా పిచ్చి ప్రేలాపనలు కాదు ఇవి ప్రేమైక సాయి ఆలాపనలు ఏ పరిధి దాటినా నా పరిధి వడబోవ ప్రేమమాటలు చెప్ప, పెడచెవి ఏల?
23.	విపరీత బంధాన్ని — కడదాకా లాగితే తుది మాట ఇది మీకు — ప్రేమతో మనిషివై బ్రతుకు....!
24.	ఇది సాయి రాసిన రాత.. స్వామి చెప్పిన గీత.. ప్రేమతోనే పెరుగు, ప్రేమతోనే అరుగు, ప్రేమతోనే పరుగు, ప్రేమ తోనే బ్రతుకు ప్రేమతోనే జన్మ, చలించు ధన్యమౌ ప్రేమ లేని బ్రతుకు ఏపాటి బ్రతుకు వట్టి దండగ నీవు బ్రతుకుట శుద్ధదండగ గదా ప్రేమించు సాయిని ప్రేమించు హాయిని లోకమే ప్రేమమయమని దోచు....!

(3) (06-12; తొంబైతొమ్మిదవ రోజు)

25.	కోరిక లేక నన్నెవరు కోరగలేరు కోర్కెల కల్పతరువై కొమ్మల లూపినన్ ఝల్లున రాలు ననుచు కోరి కోర్కెలెత్తంగ జనుల్ వత్తురు, భక్తుల్ భక్తికైరారు....!
26.	కోరిన కోర్కెల నే మాత్రము నర్థతలున్నన్, తప్పక నిత్తున్ కోరికల కోర్కెలకై కోరి భజించు భజనపరుల్ కోర్కెల్ దీరిన వెంట భజనన్ మానగ లేరు భక్తికై వచ్చిన భక్తుల ముక్తిన్ జెర్తు వరుస క్రమంబున్....!
27.	కోర్కెల కల్ప వృక్షమై కాదనక నిచ్చెడి కల్ప ధేనువై కోర్కెలనిన్ తీర్ప కోరన్ ఏ కోరిక లేక కోరి భజింతురపుడు శ్రీకాంతు పదంబులన్....!
28.	కోరిన కోర్కె దీర్ప కోరి, మరి కోరి, తుదిదాక కోరు భక్తుల్ కోటిమంది అధముల్ వారు నరులలో నధమాధముల్...!
29.	కోర్కెన్ దీర్చితి ననుచు కోరికల దీర్చెద ననుచు కోరి భజింతువారు మధ్యముల్ మాధవత్వము నందక లేకున్నన్

	మానవుడన వచ్చులే సరిదిద్దన్....!
30.	కోర్కెల్ లేకనే కోరి నాపద సన్నిధానమున్ జేరి ధన్యులౌ భక్తుల్ ప్రధముల్ భగవంతు మెచ్చు ఆణి ముత్యములౌ.!
31.	పూర్వకృత సుకృతంబులన్ భువిన్ పుట్టిన నాడే పుణ్యాతి పుణ్య పురుషుండవుట జరుగును గాదే....!
32.	ఆపదల్ వచ్చిన వనంచు — ఆశించు వాడొకడు ధనము కోరి నన్ను దర్శించు వాడొకడు సత్యాన్వేషియై తరలివచ్చు ఒకడు పరతత్వ సాధకుడు పరమాత్మ నన్వేషించ పడివత్తు నొకడు....!
33.	నానా విధ నరులలో ఈ నాల్గు రకముల్ నాకై నాదరిన్ దర్శించ వత్తురు....!
34.	ఊరకరారు మహాత్ములు ఊరికే వచ్చి నుత్త చేతులన్ పోరెవరున్ ఉత్తముడైన నే పోనిత్తునే — ఉత్తమ లోకాలనే జేర్పించగన్....!
35.	ఉత్తమ గతుల్ — ఇత్తరి నెందరు గోరుదురు కోర్కెల్ ఊటలై ఊరికే దీర్చ ననుచు గ్రోలగ వత్తురు, ఔరా! ఊరి వారిసొమ్ము ఊరక దిన్నన్, అది నూరక తిన్నన్, అరుగునే అర్ధ కుడికున్! అది అరిగినన్ గద నేనిచ్చు, వెరసి కోరికల్....!
36.	ఊరక చెప్పినానులే — ఊరికే భుజమ్ముల ఏల తడిమెదవు ఉన్న కోర్కెల్ నీ కెన్ని ఉన్నన్ — ఏ రీతినైనన్ నా సన్నిధి కంటూ చేరితే తదుపరి, ఆ తదుపరి గదా వారిని సజ్జనులుగా సత్సంగులుగా తీర్చి దిద్దకపోదునే....!
37.	ఏ రీతి నెపుడు ఏది కోరినన్ నా పదాశ్రితులకు ఏ లోపంబున్ సేయక ఉత్తమ లోకాలన్ చేర్చ సాయినాథుని గను.!
38.	పలు రకముల, పలు గుణముల, పరిపరి విధముల, పలు పలు రకాల, పది పది భాషల పలుకుల విపరీత రీతుల మానవులన్ నొక పరి జేర్చ ఓంకారమున్ పలికింతు తరింప నేర్పగన్....!
39.	పది పది నవతారంబులు ఎత్తిన సృష్టి, స్థితి, లయ కారకుండనై త్రివిధ గుణాను వర్తినయిన పది శక్తుల, పరి భక్తుల, పరి పరి నామంబుల, నెత్తిన పది అవతారంబుల్ గాక వేలకు వేలు ఎనలేని ఎత్తిన నాదు రూపంబుల్ అవసరంబున్ దీర్చిన వెంటనే ఏకమై బ్రహ్మాండంబు పాలించు బ్రాహ్మలకు బ్రహ్మనై ఏకరూపినై, ఓంకారమునన్ ఒప్పారుచున్నది, నేను గాదే....!
40.	విశ్వమంతా ఓంకారమై నినదించు చున్నది ఓర్పున్ వింటే నీవు 'ఓం' అని అంటే చేర్పించునది నిన్ను బ్రహ్మ తావున్ తామసంబును మది 'ఓంకారము' సేయు తరించ సులభ మార్గము వింటే....!
41.	ఓంకారమే బ్రహ్మ బ్రహ్మయే ఓంకారం భువినంత ఓంకారం — ఉదధంత ఓంకారం నింగంతా ఓంకారం — సాకార రూపుడని కన్న ఆకారమే లేదు — విన్న వినిపించుకున్న వినాలని ఉన్న ఓంకారమున నేనున్న — అన్నా! నీ సాయన్న....!
42.	మంత్రము చెప్పమంటినా! మిడి మిడి చూపులేటికి? జపములు సేయమంటివా? జపదాటని వాడవులా నా మాట నీట మునిగే చిల్లి ఓడవులే? నీకును మంత్రము, తంత్రము చెప్పన్....!
43.	చెప్పినవి చాలకన్: మరి చెప్పినా నీతుల్, నాకై తెలికన్, చిన్నన్నా నీ కన్న బహు తెలికౌ మార్గములు చెప్ప నీ కన్నా ముందున్న....!

44.	'ఓం' అను ఒక్కక్షరమే ఓర్పున్ చేయరా అన్నా! ఒక్కక్షరమైనను పలకగ నేర్వని నా ముద్దుల తనయా! ఐతివే! మానుస్ వైన గాక మొద్దువు చెప్పంగ నేర్తునా ఆ చెట్టుకైనన్ 'ఓం' అనుచు గాలికి కొమ్మల్ సవ్వడిం చేసి తరించు సులభముగన్....!
45.	ఓంకార మనమంటే 'ఓరి నాయనా' అని నెత్తిన్ బాదుకొంటు మరి నే చావ గొట్టినట్టు..ఆ వొత్తి పల్కిన నీ కొత్త కూతలకున్ అర్థంబు లింకేమి చెప్పుదు రోతన్ పుట్టే నీ రాతన్ మాన్ప ఏ బ్రహ్మకు తరమౌ....!
46.	"సర్వ మంగళ నామ రూపములకున్ మంగళం" అని పాడిన మీ మనుష్యులకున్ మీ బుద్ధులను దిద్ది సుమతులన్ సేయంగ లేక సర్వ మంగళం, మీ సర్వ మంగళ సహస్ర నాల్కలకున్ నే నిత్తు మరి చెప్పుదు మీ జీవితాల నిక సరిదిద్దన్ ముందుకు రాను ఇదే మంగళం....!
47.	విందులకున్ మున్ముందు వచ్చు చుంటివే బహు పసందంచు పది శాక పాకముల్, ఇంతలు ఇంతలు కలిపి ముద్దలు ముద్దలు మింగగ, నానా రుచుల్ మరిగిన నీ నాల్క 'ఓం'కారమున్ పల్కగ కారమాయనా?
48.	బ్రహ్మన్ చేరు 'ఓంకారంబు' నొక పరిచేయ, నాభి నుండి లాగి నషాళము జేర్చ నవురా బ్రహ్మన్ కలువు ఆ ఆనందం అంబోధిన్ మించు – మించిన కొలదిన్ ఓంకార శృతుల్ పెంచిన కొలదిన్ రుచుల్, నవరుచుల్ పచనము సేయకుందువే....!
49.	ఓంకారములో శ్రీంకారము శ్రీ శక్తినై నవమూర్తులనై, నవ నాట్య కళల విధుల్ నర్తించి నవరస శృంగార నవ వేద ఘీంకార హ్రీమ్కారంబుల, ఐమ్కారంబుల ఏకత సంగీత ప్రళయ సంగీత నవరాగముల్ పలికించి ప్రణయ శ్రవణ శృతుల ప్రపంచాల నడిపించు శక్తినై, ముక్తినై నినదిస్తి ఓంకార రూపంబునై....!
50.	చెప్ప వద్దనకనే చెరుకు తీపెరెగెనే! చెద పురుగులనుకొని చెప్పి మరచితిని..ఓంద్ర పెట్టుట మాని – ఓంకారమును చేయు శ్రీంకారము కూడు – శుభకాలమే చూడు నాద బ్రహ్మను కనుము....!
51.	ఓంకార నాదమే – వేదాల సారం బ్రహ్మనువాదం ఈ ఝురిలో, ఈఝురిలో నాదాల, ఓంకార నాదాల, ఓం హరి ఓం శివ ఓం, ఓం ఓం ఓం, అను అనుచు, గళమెత్తి నినదించు ప్రణవమై రవళించు సరళమౌ నీ బ్రతుకు ఓంకారమే....!
52.	శృంగార, సింగార, సాకార, నిరాకార, ఆకారమేకార, సర్వ రూపాల, సర్వ సర్వాంగతుల, సర్వ సత్సంగాల, సర్వ సంకీర్తనల, సర్వ వేద వేదాంగాల, సర్వ కాలాల, సర్వ గళముల, ప్రణవ నాదమై, ఏక గళమై, సుడులై ఝురులై హోరెత్తి, ఓంకారాల, జగమంతా, జగ జగాలంత జనకుండనై.. నంత నా వీనుల కంత వినిపింప వినపొందు గాదంట....!
53.	సురలోక పానం – ఓంకారమే నంట ఆ దేవతల గానం – ఓంకారమే నంట పంచోప వేదోప ఉపనిషత్తుల సారం ఓంకారమే నంట ఋషుల తపస్సుల పలికించునది ఓంకారమే నంట....!
54.	పుట్టగనే ఆ పురిటి పసికందు గళములో కసిగ నేడ్చినగాని – ఓంకారమే నంట యతులలో – సద్మతులలో పలికేది ఓంకారమే నంట నేనంటే నీవు వింటే – నువు వింటే నే నంటే నీ గళములో ఓంకారం నా పదములో పలికేను ఓంకారం....!

55.	రూపము, ఒక రూపము, ఒక గుణము ఒక్క పరిధి లేక తావొక్కటే అయిన ఓంకార గళములో కోటాను కోట్ల.. గణ గణ రవముల ముక్కోటి దేవతలు ఏకమై ముమ్మూర్తులు ముక్త కంఠమున పలికేది ఈ వొక్క నొక్క ఓంకారంబే....!
56.	పలుకన్న పలుకు పల్కు చిలుకు సుధల పలుకు ఓంకారం చిల్కించు.. చిల్కించు చీల్చు, చిమ్మ చీకటినైన చీల్చగలదీ ఓంకారం....!
57.	ప్రథమ, మధ్యమ, అధమాధమ అందరి భక్తుల గళంబులన్ గమన గతుల మారినన్ పలికేది ఒక్క ఓంకారం....!

(4) (07-12; నూరవ రోజు)

58.	సుమ వనమందున్ నానా వర్ణ కుసుమముల్ పుష్పించున్, పరిమళంబు వెదజల్లుచున్ తన సహజ గంధంబునన్ పదిమందికి పంచున్....!
59.	పువ్వు పుట్టంగనే పంచున్ పరిమళంబులన్ ఆ సువాసనల్ ఆస్వాదించగన్ ఏ పూవు నేదో చెప్పంగ నేర్తుమే....!
60.	పుడమిన్ నరుడు పుట్టగనే పుట్టిన బుద్ధిన్ నిల్వంగ నేర్వక..నానా భంగిన్, నానా గుణముల్ పుట్టింప నేర్తురు ఏ గుణము నెవరిదో చెప్పంగన్ నేర్వరే ఏ గుణమణియైనన్....!
61.	సాత్విక, రజ, తమోగుణంబులన్, తమ తమ విషయ వాసనల్ వెదజల్లగ నల్గురు నానా విధ గుణములన్ వర్ధిల్లుదురు తమ ప్రారబ్దమునన్....!
62.	దాన గుణంబులన్, దాతృత్వమున్, దైవపూజలన్, సదా సాత్వికత్వమున్ గల నరుడు ఆ పరమేశున్ చేరున్
63.	చేసిన దానముల్ చేసినన్ రొమ్ముల్ విరుచుకొని తానే జగతిన్ తన గుణములను నిల్పితి నటంచు డప్పుల్ కొట్టుచున్.. తప్పులు చేయు రజ గుణు గని, ఖలునిగ కను....!
64.	దిద్దు కొనంగ రాని తప్పులు దిన దినము సరిదిద్దగరాని దుశ్చరితల్ అడుగడుగునన్ అందగరాని ఆలోచనల్ రజ గుణ గని కన్నన్ ఓ అడుంగు అట్టడుగు వేయు తమో గుణ మానవులన్ మన్నించ వచ్చునే....!
65.	తమ తమ వైభవంబులన్, తమ బుద్ధుల, తమ తమ ప్రారబ్ధములన్, తమ తమ జీవిత కాలమందున్ అందంగలరే, అందు గన వింతల్ లేదే....!
66.	చేసినది పుణ్యమైనన్ చెప్పెడు ఇసుమంత సాత్విక మతి, సత్ గ్రంథియై సద్గుణ సంపన్ను డనిపించు కొనంగ శ్రీమన్నారాయణున్ జేరు సరగున దుఃఖాంబుధి దాటి భువి తరించ గలరు....!
67.	చేసేది ఇసుమంతైనన్ చెప్పేది నింగిన్ తాకున్ చేసిన పుణ్య మిసుమంతైనన్ నిల్చుకొనంగ లేని నిందా స్తుతుడా
68.	తా జేసిన పుణ్యము దక్కదు పురుషహంకార మణచగ లేని రజగుణ మానవుండు దివికిన్, భువికిన్ చెందక దిక్కుమాలిన బ్రతుకున్ అందున్....!
69.	కాసంతైనన్ తనకు కల్గిన దేదో అవతలి వారికున్ పెట్టనేడ్చెడి వాడు నలుసంత ఉపకారమున్ సేయలేకున్నన్ అపకార ప్రవర్తుల్ ప్రజ్వలించు తామస గుణ మానవుండు అసురుండే గాని నరుడా నటరా....!

70.	పిడికెడు బిక్షం పిలచి వేయగ అడగకనే అంభోనిధి అందెదు పుణ్యం అడగకున్నన్ కల్గిన సంపదల్ నలుగురికిన్ అవసరముల పంచెడు వాడు కాదొకో నొక పంచరత్నమున్....!
71.	పిల్లికి బిచ్చము పెట్టని బ్రతుకొక బ్రతుకా! కాకికి ఎంగిలి మెతుకు నేకాడికి మిగులునో నని కంచం కడిగెడు నీళ్లు కతిగెడి ఏకాకి బ్రతుకు బ్రతుకుటే గాక కాటికి మోసినన్ దహించ కట్టెల ఖర్చే....!
72.	ఇంటి ముంగిట ఆకలి నోర్వగ లేక నోరెత్తి మొరిగెడి కుక్కకున్ ఒక ముద్ద పెట్టంగ లేని లోభుల్, ముడుపుల్ కట్టగ వచ్చెదరు ఆ పెరుమాళ్ళకున్....!
73.	నువు కట్టిన ముద్దర సుద్ది ముడుపుల్, నాకివ్వ కట్టల్, కట్టల్ లక్షల నిత్తునని నీవిచ్చిన ముడుపుల్ అక్షయంబులై మిద్దెలపై మిద్దెలు వేయగ ముద్దలు, ముద్దలు బంగారమున్ ముంగిట నీ ముంగిట కొచ్చి, ఇత్తునని నీ దొంగల వ్యాపారం నీ పగిది నే గాంచగ లేనని యోచన చేసితివేమో....!
74.	తనకున్నది, తాకలిగున్నది ఒప్పుగా ఉప్పుకల్లున్ వేసి మెప్పుగా భక్తిన్, నిచ్చిన దోసెడు గంజైనన్ నవసుమధుర భక్తి వాసనల్ చిలక తృప్తిన్ నే నారగింతు భక్తిన్ నీ విత్తువేని....!
75.	నాడు కన్నడున్ తన నాకలి తీర్చుకొనంగ చే జిక్కిన మాంసమున్ దొన్నెల బెట్టి, తా తినక దోసిలి యొగ్గి నాముందుట పెట్టినన్, భక్తిన్ మెచ్చి, మెప్పుగ తిని పరమ కైవల్యమున్ నిచ్చితి....!
76.	భక్తిన్, చిటికెడు భక్తిన్ ఇచ్చెడి ఇసుమంతైనన్ అమృతమై గ్రోలుదు నేనాడున్ సంపన్నులన్, ఆ పన్నులన్ తరతమ భేదము లెంచక నొక గాటన్ గట్టి ముక్తిన్ ఇచ్చితి....!
77.	నా కేటికి అంతస్తులు! నీ కుచ్ఛితమైన ఆంతర్యముల్ నా నెత్తిన రుద్ది పోకుడీ! మీ నెత్తిన నెక్కిన కన్నుల్ వత్తెద అహంకారము, అంతస్తుల్ అణగారగ అధమ పాతాళ లోకమునకున్ తొక్కెద....!
78.	అయిష్టముగన్ అష్టకష్టములన్ బడి నాకై నీ విచ్చెడి కనకపు సింహాసనంబుల్ మణిమయ సౌధాగ్రముల్, కాంచన చేలముల్, కట్టంగన్ నేర్తునే, నాకున్ లేకనే?
79.	నేనున్ మెచ్చగన్ నిను చేతు 'కో' అని పిలచి కోట్లకధికారిన్, రత్నపు రాసులన్ కనకాగ్ర శిఖరంబున కల్గన్ లేదే నీ కలలనైన నా సతి సాక్షాత్ కనక మహాలక్ష్మి పతిని నా కేటికి నీ విచ్చెటి ముద్దర సుద్దర ముడుపుల్....!
80.	నీ నెత్తిన కొట్టంగ నేర్తు, భక్తిన్ నిచ్చిన సతి రుక్మిణి తులసి దళంబునకున్ తూగితిని గాదే! మీ ఇష్టంబుగ ఇచ్చిన మీ భక్తిన్ గన గ్రహింతునే గాని నాకున్ లేకనే?
81.	నిండు పూర్ణ చంద్రుడికైనన్ గ్రహణము పట్టంగ నేర్చునే! అది పొరపాటు గాదు గ్రహపాటున్, పూర్ణ మానవుండవై పురుషోత్తమున్ బోలెడి పూర్ణ పురుషుండవై నాదరిన్ జేరి భాసించగల భాగ్యం ఉన్న జీవినైన నీ పాపపు ఆలోచనల్ చేయ గ్రహపాటు కాదిది నీ పొరపాటే సుమ్మీ....!
82.	నా నెచ్చెలి కాడైన సుదాముడు నాడు నాకున్ నివ్వమని గురుపత్నిన్ ఇచ్చిన పిడికెడు అటుకులకున్ పిసినారై నివ్వక దాచినందునే సహృదయునైనన్, సుహృదయుమున నే కనుల్ విప్ప కలంగంటి కలనన్ నాకున్ జెందెడి నా సొమ్మున్ నాకివ్వక ముష్కరుడు పటపట నమిలి తన కటకట వినిపించెన్ వినోదంబునన్ పల్కినట్లు కల్పించితి అతని కడతేర్చుటకై....!

83.	నిద్దుర లేని నిశాచరుడ నా కంటికిన్ నిద్దుర వచ్చునే! కపటియై నాదగు సొమ్మున్ నా చెలికాడు దోచినన్ కన్నులు దెరిపింప కపటమునన్ కల కల్పించితిన్....!
84.	కన్నన్ ఏ మానవుడైన నీ సొమ్మున్ అపహరించ కలదందువే కాని నా పగిదిన్ కన్నులు దెరిపింప నేర్తువే....!
85.	కథన్ కథ, కథలో కథ చెప్పిన కథ చెప్పని కథ, చెప్పిం చెప్పని కథ జరుగబోయెడి కథల్, చెప్పినట్లు నే ఎన్నైనన్ నీకు నిష్కపటివైన నిలువున చలింతువు, ఆచరించెడి వాడివే....!
86.	ఆలోచనల కలగా మిగిలెన్ నీకు కథలేటికి చెప్పెద చెప్పున్ కొట్టంగ వచ్చునే చెప్పుకిందన్ కుక్కిన వృశ్చికంబు పగిది నొక్కినన్ నీ విషాగ్ని జ్వాలల్ దహించవులే....!
87.	వినన్ నొకింత నొక్కి చెప్పెద ఆకలికిన్ కల్లగ తలచి కల్లలు పల్కిన నేరంబునకే నాడు సుదాముడు ఎన్ని సులక్షణముల్ కల్గిన నేమి లక్ష్మి పతిని నన్నలక్ష్యం చేసి నందునే యాచన చేసి బ్రతికే....!
88.	యోచన సేయుమా, నొకింత కల్లం గాదు, ఈ కథల్ చెప్పంగన్ మారెద వటంచు నా ఆశన్ మార్చగ కాదు, కానే కాదేమో....!
89.	నా దగు సొమ్ము మరల నాకిచ్చిన నాడే నా మూడు పిడికెళ్ల అటుకులన్ అడిగి ఆరగించితి గాదే..అప్యాయతన్ కల్గించక సద్గతుల్ కలిమిన్ నిచ్చి లేమిన్ బాపితిన్ చెలికాడైన కారణంబునే చెవిటియై నా మాట వినకున్నన్....!
90.	ఇంగితమున్న నీవే ఇసుమంత ఈ కథన్ విన్పించుకొన గలవేని లోకుల సొమ్ము ఆ లోకులన్ గాక ఆ పరమేశునకున్ గాక నీ తాత గడించిన గంటువలె గొంతుగ దిగమింగనాడు కుచేలున్ పగిది యాచన చేసియైన బ్రతకంగ లేక భంగ పడంగన్ భగవంతుని పిల్చిన నాడు పల్కడు సుమ్మీ....!
91.	నెచ్చెలి కాడంచు సఖ్యత చెప్పితి ఆ నాదున్ ప్రియ శిష్యుండవంచు, ప్రియ వాక్కుల్ దెల్పితి ఈనాడున్ నీకున్ చెప్పకున్న గతుల్ నాకుండగ పోవా? నీ పగిది నే ఆలోచించినన్ నే గతి పట్టేదవోనని ఈ గతిన్ తెల్పితి....!
92.	నీ గతికెడు బడుగు బ్రతుకుల సద్గతిన్ చేర్చ, నీ సంగతుల్ గతించినవైన నీ మనోగతిన్ నిలిపితిన్ అన్యుడుగా తల్వకు, నీ ప్రియ భాంధవుండ — నేనా కృష్ణ పరమాత్మన్....!
93.	కనుకన్ కను విప్పు, కలుగున్ కను కను నాకై నిచ్చెడి కాన్కల అయిష్టముగ, అప్పులు చేసింగాని నిచ్చిన నీ మెప్పున్ నే స్వీకరించన్....!
94.	నీ నిండగు మనంబునన్ పిడికెడు బిచ్చము చాలు పిలిచి నిత్తు శ్రీపతి సన్నిధానమున్....!
95.	నీ మనో నవవనమందు నవభక్తుల సుమతల్ పెంచగ వనమాలిక ధరించ నొచ్చు రోజుకై, నవ సుమమాలికల నా గళమునన్ వేతువంచు, సంరక్షించు సద్గుణ నీరముల్ సంప్రోక్షించుచు, బ్రతికించెద నీ సుమన మనోరగరంజితములైన సుమమాలికలకై, నే నప్పటి వరకున్ కాచెద వనమాలినై....!

(5) (08-12; నూటఒకటవ రోజు)

96.	లోకాలన్ లోకులన్ నానా లోక లోకాల స్వభావమ్ములన్ నానా రకములై నానా పగిదులున్ విజృంభించ ఆ పరమేశుడికైన పాలింపన్ సక్యమా....!
97.	ఒక ఇంటిని, ఆ ఇంటిలోని నలుగురు బంధువులన్ ఒక పగిదిన్ చూడలేవు, నొక గాటన్ గట్టగ లేవు..నీ పాలనన్ సరిపాలు పంచగలేవు పరమేశు పాలనెంచ, పామరుడా నీకేటి పరిపాలన దక్షత నున్నదో చెపుమా...!
98.	లోకలోకాలన్, లోకేశులన్, లోక పరిపాలకులన్, సర్వ ప్రాణులన్, సంరక్షింప సమకట్టిన నా సమర్ధత తలక్రిందుగ తపసు చేయ తల్లడిల్లన్ తరతరాలకైన నీ కొచ్చునే....!
99.	తామస మొక పగిదిని పెట్టి తలపునన్ పెట్టి నీ మది తలుపున్ తట్టి, తరచి అడుగుమా! తరలి నే వత్తునే!
100.	లోకాలకు, ఆ లోకాలకు, లోకాన లోక లోకేశులకున్, ఆ లోక అవలోకంబులకు నవలోకింతు తరల తరాళాక్షుడనై....!
101.	నీ తలపులకున్ సంకుచిత స్వభావపు మరకల్ అంటెనేమో? మరి మరి జూచి చెప్పుమా! పరమేశ్వరుడైన నాదు పాలనలో నరుడా నీ కంటి కంటిన దోషము గాక, నా పాలనా పరిపాలనన్ ఏ రంగులు కాంచితివని అడెదవు "ఆ దేవుడేమి చేసెను" అని....!
102.	నన్నొకకంటన్ జూచెదనని కంటక పడి నీ కంటికిన్ లేని నీరు నా కంటికిన్ అంటింపన్ చూడకు కపటపు మాట లేటికి, నా పరిపాలన దక్షతన్ లోపం నెంచగ....!
103.	నీ కంటికిన్ కామెర్లు కమ్మగ వచ్చెనేమో కాంచుమా!ఆ కామెర్ల రోగికిన్ కనపడదే ప్రపంచమంతన్ పచ్చగన్....!
104.	నీకున్ నానా గుణముల, నానా గణముల, నానా రకముల, నానా దోషంబంటిన నీ కంటిన రోగంబంటన్ కాంచకు పరులనెపుడు పడిదె వెపుడో పాతాళమున్....!
105.	నీనీ గుణముల పగిదిన్ నీ కొచ్చెడి నీ కర్మ ఫలము నీ వనుభవించుచున్ పరమేశుడు పాపకర్ముడని పదే పదే నిందల్ వేయుటే: నీ దగు అవగుణము తెల్పునే....!
106.	చేసెడి నాడు చెప్పితివా నీ చేతల్ చేసితి ఫో ననుచున్, కన్నున్ గానక చేసిన పాప ఖర్మలన్, నా కన్ను కప్పగ లెవ్వప్పటికిన్!
107.	సౌఖ్యము కల్గెనేని నీ ప్రతిభ అనుచున్ రొమ్ముల్ విరుచుక తిరిగెడి కొమ్ముల్ లేని బోడి పశువువు గాదే! నీ కర్మకున్ నే నవుదునా కర్తను....!
108.	నా విధిరాతన్ దూరెదవే ఇంకన్ ఏ నాటికైన నీ కర్మల్ కట్టిం కుడపగ మారునా! పట్టిన పిచాచమై పీడింపకుండునా....!
109.	నాడేలన్ దూరెదవు పరమేశున్! పరితప్తుడవై పరమేశుగతి నంట పాలించ కుండెదన సద్గతుల గతుల జేరు దారి చూపనా....!
110.	ఉన్నారులే! మీ మనుషులన్ అక్కడక్కడ సాత్వికతన్ వెలుగొందు మాధవున్ బోలి మనుషుల్ జన్మ సుకృత సంస్కారముల్ గల్గిన పుణ్యపురుషుల్ తమ స్వస్వభావములతో సాత్వికత నందిన వారు అందందు అలరింతురు, ఆ నందనందుని పొందున్ అందం గలరే వారు....!

111.	చంద్రున్ చల్లని వెన్నెల సోనలై జగతిన్ పుణ్య పురుషార్ధముల్ వెలయించ శరత్ చంద్రికలై, నవ నవోన్మేషికలై నా దగు పదముల్ చేరి తనవారిన్ జేర్చగల శ్రద్ధాసాత్విక మతుల్....!
112.	శుద్ధ మూర్తులై అందన్ అందందు అలరించి ఉన్నందునే జగముల్ నింతటి దనుక నిట్టిట్టు నిలిచెను ధర్మంబునన్
113.	మీ రాజస పురుషులందున్ ఆ సాత్వికమతుల్ వెతికిజూడ బహు అరుదుగా భాసింతురు అన్వేషింపన్! కాకుల గుంపులన్ కోకిలల్ కలసియుండునే! కలసినన్ గళ రవముల్ రవళించ కుండునే....!
114.	దేవతా పూజలన్, శాస్త్రీయ ధర్మంబులన్, కర్మనుష్టానములన్, ధర్మ పరాయణుడై మనుజులకున్ మార్గ దర్శకుడౌను శ్రద్ధన్ సాత్విక పురుషున్ కంటే....!
115.	నాకున్ జగతిన్ అందరూ సమానులే! నా లోకము ఆలోక ఆలోకంబుల నుండైనన్ అవలోకింతు ఆదరంబునన్ మీ మనుష్య మందలన్ నొకే పగిది పారిపాలించన్ నే సమదృష్టినై....!
116.	గుఱ్ఱము, గాడిద నొక పగిదిన్ పెంచినన్ ఆ పంచ కళ్యాణి పరుగుల నందెదనా నేనాడైనన్ నీ ఖరము ఖరము గాక పరుగులన్ పంచకల్యాణి అవునా....!
117.	ఓంద్రన్ పెట్టినంతగ ఓంకారముల్ సేయగ నేర్చునే! సాత్విక మానవుల్ తమ సద్గుణములన్ సరిపడ పంచి ఆ పుణ్యము నెంచి సత్యలోకాల నా సరి సమానుడై నా పాలన కొచ్చినన్ పాలించితి నన్నా....!
118.	ఆపై పరమేశ్వరుడు సమపాలితుడు కాడని పాపపు మాటలాడినన్ చెల్లునే! పంచ కళ్యాణిని నీ నోటికి దడిసి నే నందునా ఖరమని....!
119.	అంటే ఫలభక్ష రహితుడ కాను-ఫలాపేక్షన్ అందని సాత్విక మతుల కాలి గోటికిన్ అందగలేని రాజసగుణ కుమారా....!
120.	హరి హర రూపుడైన — ఆ సాత్విక మతినేడ ఖరహర మతివైన నీవు ఖరుడవు గాదే చెపుమా....!
121.	సద్గుణ సార్వభౌములను వెదజల్లుచు సత్య ధర్మ పాలనల సద్గుణమతులై తా చేయుచు తన వారి నెల్లన్ సత్య లోకంబులకు పయనింప జేయంగ సద్యోజ్యోతుడై ప్రజ్వరిల్లుచున్, సరసిజనాభ పదసరోజములంట నావికులై దీపింతు రెపుడు ఈ ధరణిన్....!
122.	తా చేయకున్నన్, తను, తమవారు తరింతురేమో అని నిత్య శంకితుడు సాత్విక పురుషునకున్ వ్యతిరేక లక్షణములన్, అలక్షణ లక్షితుడై తా చేసెడి పని కన్నన్, డప్పు డమారముల్ తప్పెట తాళముల్ హెచ్చగున్....!
123.	ఈ డంభ ఆడంబర వాగాడంబరములన్ అహంకార పూరిత అజ్ఞానాంధుడై రాజస గుణములన్ ధరణిన్ దహింప జేసిన పుణ్యంబంతన్ గాలికి పోవున్....!
124.	నేడిట్టి డంబాచార మానవుల్ ఇంటింటికిన్ ఇంగిత మింతన్ లేక మింటికి నిచ్చెన లేయ, ఆ పెట్టిన పట్టెడు మెతుకుల్ అహంకార కారంబునన్....!
125.	ఏ నోటికి రుచించు వారెల్లరున్ ఆ కారంబునన్ కోల్పోవ కార, వికార మందెదరు చేసిన ఫలము కంటెన్ చేయకుండుటే న్యాయము....!

126.	దాతన్ ఏ ఫలదాత్రైనన్ తా చేసిన పనుల్ పరమేశు కంటికైనన్ నందగ నీక, గుప్తదాన పరుడై శోభించు పుణ్యం భువిన్ పదింతలై....!
127.	నంద నందార్చిత ఆనంద రూపుని పాదారవిందముల చెంతన్ చేరి భక్తమందార మాలికలై ఆ గోవిందు గళమందు శోభింతురు సాత్విక మతుల్....!
128.	పరిశ్రమించినన్ — ఫలితమున్ దగ్గ వాగాడంబరమునన్ — అడుగున్ పరమేశున్ పొందునందగ వేయన్ పది అడుగుల్ జారిపడు పాతాళంబునన్....!
129.	ఈ రాజస రజో గుణోపేతులన్ రాజస మెక్కడైన రాణింతురు గాని ఆ పరమపదమందన్ ఈ నిచ్చెన మెట్లన్ మిథ్యా మిధ్యలన్ నశించున్ గాని సార్థకత నొందునే....!
130.	ధరణిన్ సద్గుణ మంతుడెన్నడున్ చేసినది చెప్పుట చెల్లనెందునన్ చేతన్ చూపి సచేతనులైరి సాత్విక మతుల్, సార్థక నామధేయులై....!
131.	తమోగుణ గణ గుణములెన్నన్ ఎన్నంగ ఇంకేటికి, అన్నిన్ తా మునుగు అవగుణంబులే గదా? తన వారిన్ తలపింపు తలపేమిటి, తామునిగిన వెనకన్....!
132.	లెక్కల్ రాని, ఈ తమో గుణ తనయులన్ ఒక్కటి నొక్కటి నొక్క గుణముందని నొక్కిం చెప్పెదన్ నా పక్కన చేర్చుట కది పది జన్మలకైనన్ అక్కర కొచ్చంచు నొక్కి చెప్పెదన్....!
133.	వాడెన్నడున్ మంచి కార్యములు సేయగ లేడని, సేయగ బోనని గుండెలపై చేయింవేసి చెప్పెడి ఆ నిజమొక్కటే నచ్చెన్, నచ్చినందుకే నిచ్చెదనులే నిత్య కైవల్యమున్....!
134.	పులి తోలున్ కప్పిన గార్దభము కంటెన్ నిక్కమిది, నొప్పుకున్న అధమాధమున్నన్ రెట్టుకు నూరు రెట్లై నిల దివికిన్ చేర్చు నిచ్చెన మెట్లై మరు జన్మలకైనన్....!
135.	ఆ రాముడు రాజిల్లె, సత్య వాక్పాలనన్.. ఆ హరిశ్చంద్రుడానాడు సత్యంబుకై సర్వసంపదల్ విడిచి కాటి కాపరియైనన్, మిగిల్చె నేడు ధరణిన్ సత్య, నిత్య, విశ్వకీర్తి దీపికల్....!
136.	నివురున్ కప్పిన నిప్పైనన్ నిజమున్ నమ్మిన మదిన్ ఆ నుసి రాల్చుట పట్టదే క్షణమైనన్ నిజంబున్ నిప్పున్ నుసి రాల అవగుణంబుల కాల్చకుండునా?

(06)(09-12; నూటరెండవ రోజు)

137.	ఒక పరి జగముల సృష్టింతు ఒక పరి జగముల హరింతు ఒక పరి భక్తుల రక్షింతు ధర్మమునకు హాని కల్గన్....!
138.	సర్వము నేనై నర్తింతు ధర్మము నిలపన్ సకలార్ధ స్వామి రూపుడ సకలము నేనై సదా కాంక్షింతు జగముల క్షేమం...!
139.	నర్తకుని భంగి పెక్కగు మూర్తుల రూపంబులన్ నర్తింతు సర్వ జగముల సంరక్షింపన్ ఏ వేళనో, ఏ రూపునో, ఏ తావునో అధర్మము నర్తించన్ నాదగు పాదంబుల తొక్కుదు పాపాత్ములన్....!
140.	ధర్మ సంస్థాపనార్ధ, ధర్మమునిలపన్ ధర్మ సంరక్షకుడనై సదా నర్తింతున్ సంభావించన్..నా దగు లీలల్ అరయంగ నీ వెంత మాత్రుండవో, మునులున్, దివిజులున్, దేవతల్ కీర్తించ నేరరు నన్నెవరును....!
141.	ఏ నాడున్ ధర్మము గతుల్ దప్ప గలవో జన్మింతున్ ధర్మసంస్థాపన సేయన్ యుగ యుగంబుల నుండి నడిపిన నా యుగధర్మమున్ దర్శించిన్ ధర్మ మరసితివేని....!
142.	ఏ రూపెత్తుదునో, ఏ తావునో, నేనెంతని చెప్పన్ చెప్పకన్, చేతన్ చూపెదన్, ఆనాడు ఏ నాడున్ నీ ఆత్మ నిలుచు, నేదో రూపేత్తైనన్, నీవే రూపెత్తినన్, నేనే రూపెత్తినన్, దర్శించు నాలో ధర్మస్వరూపంబు....!
143.	దర్శించ కాంక్ష గలదేని దర్శించుము ఇల వైకుంఠమున నా ద్వారక నైనన్ తిరుమల తిరుపతి నైనన్ పరపతిన్ కాదు ఏ రూపెత్తినన్....!
144.	ఆ శ్రీపతిన్ నీ మదిన్ నిల్పితివేని నిజధామంబు జేర్తు ఏ వేళలన్ జన్మలు మారినన్ జనకుడనై నే జనరక్షకుడనై తక్షణము రక్షనిచ్చి, కాంక్షింతు నా దయావీక్షణల్....!
145.	తేటన్ తెనుగున చెప్పితి తెలివిగ నీ తెలివిన్ తెల్పుటకే తేలిక చేసితి ననుచు తేలివింపోకుము నీ అతితెలివి నాకున్ తెలియునే తనయా తరముల నుండి....!
146.	తర తరముల నుండి చెప్పిన సంస్కృత భాష్యమున్ తెలియం వచ్చెనే నీకున్? ఏ పాటి తెలివో తెలియంగ పదిమందికైనన్ తెలివిన చెప్పితివేని తనువున్ తరించదే ఈ పాటి కెపుడో....!
147.	తెలుగున్ అర్ధంబు చెప్పంగ లేని నాటి చవటలకున్ సంస్కృత, దేవభాషల అర్ధం చెప్పగల యోధులౌదురే! పండిత శాల్వల ముసుగుల చాటున్ ముద్దుగ నిద్దర పోయెడి నీ మొద్దు తెలివిన్, అడుగుమా ఏ పాటి అర్ధంబౌనో.!
148.	తనయా! రా రమ్మని పిలిచిన తలలూపినన్ బసవన్న పగిది, నీ కది అర్ధం కాదని అర్ధం చెప్పినన్ అనర్ధమని కొడుకా, అని చెప్పితిన్ తిట్టితిన్ తేట తెనుగునన్....!
149.	నా గీతన్ సంగీత మనుచు అక్షర మక్షర అర్ధమైన ఆనందింతువే, ఆస్వాదించన్ ఆ లోకమైనన్ ఆపై లోకమైనన్ లోక లోకాధి లోకేశుండ చేరి తరించు అమరుండవై....!
150.	రాయగ నెంచిన నే రాయనా కాలమున్, కలమున్, కాయితమున్ నాకేటికి? నీ నుదుటన్ రాసిన జిగిబిగి రాతల కన్నన్ జగజ్జనములు తరించు ఈ కదళీఫల కవితల్ రాసితి మీ తనువుల్ తరించగన్....!
151.	రాసినది ఈ సాయి నారాయణుండే రాయించి ఈ భవ తారకుండై రాసెడి వారు ఫో తరించెదరు కదళీ ఫల కదన కరదీపికలై....!

152.	మంచముపై శయనించుటే తెల్సిన ఓ మనిషీ! మంచం పట్టెలన్ కాళ్ళన్ చేసి నులకన్ వేసిన కాదే శయనించ నీకా సౌఖ్యం బొచ్చెన్....!
153.	అరటి పండుపై నీ కరయని జ్ఞాన రీతుల్ అరటి పండొలిచి నోటికి పెట్ట నమలు టొక్కటే నరుడా! నమలిన నాడు అజ్ఞానాంధకారమున్ బాపి అరుణోదయ కాంతులు కనిపింప ఈ సాయినారాయణున్ చేరెదవు సద్గతుల్ నిత్తు!
154.	వాల్మీకి నాడు రాయించిన తాళపత్రముల్ నేటికిన్ చిరు సంగీతమై చీల్చగ లేదే నీదు చీకట్లన్..ఈ కదళీ ఫలంబుపై నే రాసిన రాతల్ రాసిన వారున్ చదివిన వారున్ చిరంజీవులై శాశ్వత కీర్తులై నిల్తురే ఇలన్....!
155.	పండితుల్, పామరుల్ ఇది చదివిన్ విమర్శల్ చేతురే! వినిపింపన్ తగు నర్హత తమ కున్నన్ తా సద్విమర్శల్ చేయ సద్గుణ సంపన్నుడైన నేమి, స్వీకరింతు సహృదయమున్ సద్గతి నిత్తు తా కువిమర్శ చేయకున్నన్....!

ॐ ॐ ॐ